

РЕШЕНИЕ

№

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник,

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 734 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ДИРЕКЦИЯ „****“ (Д“****“) - София, против решение № 213 от 26.03.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1847 по описа на съда за 2012 година.

С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление (НП) №23-2305513 от 10.09.2012г. на директор на Д „****“ - София, издадено срещу СДРУЖЕНИЕ „****“, ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), представлявано от *** - изпълнителен директор, с което за нарушение по чл. 264 от КТ във вр. с чл. 415в., ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв..

Касаторът твърди, че районният съд не е обсъдил правилно събраните във връзка със спора доказателства, което го е довело до погрешни фактически и правни изводи и така е постановил съдебен акт в нарушение на процесуалния и материален закон. Излага доводи за процесуална законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство. От касационния съд се иска да се отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление. Пред съда касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – СДРУЖЕНИЕ „***“, гр. Перник пред съда се представлява от адв. ***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция, като правилно и законосъобразно, да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за основателност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде отменен предвид липса на сочените от районния съдия основания за отмяна поради недоказаност на извършеното нарушение.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу

подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършена на 18.06.2012 г. и на 20.06.2012 г. проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение на „СДРУЖЕНИЕ „***“, гр. Перник, инспектори от Д „****“ приели, че сдружението, в качеството му на работодател, не е начислило и изплатило в двоен размер възнаграждението на ***, работещ като ***, за положен от последния труд на 15.04.2012 г. - официален празник, Великден. За така установеното със съставяне на акт за нарушение, на 20.06.2012 г. срещу работодателя е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил пороци на същото, обуславящи процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, които са достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. Районният съд е приел, че актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за реквизити, поради липса в обстоятелствената част и на двата акта на яснота относно деянието и в какво точно се изразява противоправното поведение на наказаното лице, както и поради липса на посочване на факта какъв официален празник е посочената дата 15.04.2012г.. На следващо място районният съд е отказал да кредитира като доказателство за съставомерност на вмененото на работодателя деяние, приложената по преписката рапортна книга за приемане и предаване на дежурства от ***ите, тъй като същата била въведена като част от организацията, респективно отчитането, на положения труд в предприятието, но от нея не било възможно да бъде направен извод заплатен ли е полагащият труд и в с какъв размер на възнаграждението. При тези констатации съдът е приел административнонаказателното обвинение за недоказано, което е посочено като основание за отмяна на процесното наказателно постановление.

Решението е неправилно.

Неправилни са заключенията на първата съдебна инстанция за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения поради липса в акта и НП на точно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване. Отговорността на ответника по касация е ангажирана за нарушение по чл. 264 от КТ, която разпоредба гласи, че „за работа през дните на официалните празници, независимо дали представлява извънреден труд или

не, на работника или служителя се заплаща според уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение“. Както акта, така и НП, кореспондират с изискването на ЗАНН за посочения реквизит, като съдържат описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, проявили се в неначисляване и неизплащане от страна на сдружението, в качеството му на работодател, в срок до 10.05.2012 г., за работа на *** през дните на официалните празници, трудово възнаграждение в размер не по-малко от удвоения, уговорено с трудов договор №109 от 18.04.2011г.. От данните по делото и доводите на наказаното лице по същество не се установява, при така описаните обстоятелства по извършване на нарушението, за ответника да е останало неясно какво административно нарушение му се вменява за извършено, за което бива административно наказан. Липсата на посочване в акта на факта какъв официален празник е датата 15.04.2012 г. е несъществен пропуск на актосъставителя, с което в никаква степен правото на защита на нарушителя не е ограничено. Уточняването в НП на вида на официалния празник, на който е положен трудът не се явява ново обстоятелство, което да не е било елемент от предявеното с акта административнонаказателно обвинение, като същевременно липсата на именно тази конкретика не се е отразила и на защитата на наказаното лице.

Касационната инстанция намира неправилен извода по същество на въззивната инстанция, че административнонаказателното обвинение е недоказано. По делото са приложени 1. трудов договор №109 от 18.04.2011 г., от който е видно, че посоченото дружество има качество работодател, че Вердов е работник в сдружението, че съгласно договора трудовото възнаграждение се изплаща ежемесечно, но не по-късно от 10-то число на месеца, следващ месеца, в който е дължимо същото (е положен трудът); 2. копия на страници от рапортна книга за месец април 2012г., съдържаща рапорт от *** от дата 15.04.2012 г., подпечатани с печата на сдружението, неоспорени като съдържание от наказаното лице, посочени като част от доказателствата, обосновавали административнонаказателното обвинение, съгласно който рапорт Вердов е дал „дежурство“ на 15.04.2012 г. от 07:00 до 19:00 часа; 3. разчетно-платежна ведомост на сдружение „***“ за месец април 2012г., от която е видно, че за посочения месец при начисляване на трудовото възнаграждение на Вердов не е отразено полагането на труд от същия на посочената дата - официален празник, както и съответно такова не е изплатено. От друга страна доказателства за противното не са били ангажирани от страна на наказаното лице, включително липсват такива и за изплащане на възнаграждение за работа на посочената дата - официален празник, Великден - неделя, съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 2 от КТ, който празник през 2012г. съгласно Църковен календар 2012г. е на дата 15.04.2012г.. Разгледани в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че лицето сочено за нарушител е осъществило състава на чл. 264 от КТ и съответно правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Делото е изяснено от фактическа страна, не се налага събиране на доказателства, поради което атакуваното решение ще бъде отменено, а делото решено по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 и 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 213 от 26.03.2014г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1847 по описа на съда за 2012 година и вместо него

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-2305513 от 10.09.2012г. на директор на Д „***“ - София, издадено срещу СДРУЖЕНИЕ „***“, ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), представлявано от *** - изпълнителен директор, с което за нарушение по чл. 264 от КТ във вр. с чл. 415в., ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.